

החסד? הוא נחבא

שני שירי ערש

מול כפר עציון

א. שיר ערש מעבר לוואדי

זוכר איך מעבר לוואדי
רצדו האורות של העיר?
ראה, ערפל, ואין ואדי
ואין כאן אורות ואין עיר.

ורוח נושבת. אל פחד.
קולה מטפס על הקיר:
היבט בחלון: לא, אל פחד,
ענן מכסה את העיר.

כסה אף אתה את רגליך
מפתע הקר של הקיר
שמירה תכסה את רגליך,
ענן יכסה את העיר

עצר והקשב איך הרוח
נוהמת בכעס כמו שיר
עצר והקשב לה, לרוח.
ענן מכסה את העיר.

ב. שיר ערש לעין הפקוחה

שמיט מן הדף את עיניך,
תן למטה לרחף,
הנח לטפרים של עיניך,
תן לאישון לרחף.

נוח בשקט, בשקט,
העין לאט תעצם;
ראה איך, בשקט, בשקט
תדאה המטה בלי קוסם –

שמיט מפני את טפריך,
עיניך פקוחות לבלי שאת.
שקט, עצם את עיניך,
לארץ אין כח לשאת.

אין מה לראות. הירח
פרוץ וחשוך ועצוב.
אין טעם לראות. הירח
שקע וודאי לא ישוב.

ראה איך, בשקט, בשקט
אתה, כמו הלילה, תעוף.
נוח בשקט בשקט,
שמיט נפשך מן הגוף.

כְּמוֹ בְּקֶרֶקֶס יֵשֶׁן, מוֹנוֹכְרוֹמָטִי,
הָיִיתִי מְאֻלָּף בְּלִי מְאֻלָּף.
בְּכָל שְׁנִיָּה מְתַמְהֶמֶה מְתִי.
(הָיִיתִי שְׂרִיר קְפוּץ וּמְתַעֲלָף).
הָיִיתִי גּוֹר כְּלָבִים שֶׁלֹּא יֵשֶׁן
מוֹל דֶּלֶת שְׁאֵף פֶּעַם לֹא נִפְתַּחַת:
הַנְּשָׁמָה, בְּשֹׁבֵל מְתַעֲשֵׁן
בְּכָל שְׁתִּיקָה שֶׁלֶף הֵיטָה פּוֹרְחַת;
וְאִם הָיִיתִי הַמְּלֹט, בְּלִי סֶפֶק
הָיִיתִי מְזֻהָה בּוֹ אֵיזָה סוֹס,
וְאֵז אֶתָּה, פּוֹלוֹנִיּוֹס מְתַאֲפֵק,
הָיִיתָ מְהֻנֶּה מְתוֹךְ גִּימוֹס.
הָיִינוּ בְּפֶרֶבֶר שֶׁל עִיר קִטְנָה
וְלֹא הֵיטָה תְּרוּפָה מִן הַצִּנָּה.

פסגת זאב, חורף

מְזֻמֵּן כְּבֶה הַגֶּשֶׁם אֶת הָאוֹר.
פְּרֻחִים מְתְּרוֹצְצִים אֶל מוֹל הָרוּחַ
הֵם וְרֹד וְהִיא
אֶפֶר.

משירי סוף הקיץ

והתנערי מן הזמן כצפרים אשר מרסיסי לילה יתנערו
(ריה"ל)

את מחזור הזמנים החולפים
שקעתי בקצה הנפש.
את הצל הנבלע בנופים
שקעתי בקצה הנפש.

אם אפשר לאבד במרחב
אז מתר לאבד גם בזמן:
אם אפשר לאבד את הזמן

גם הלם הלב הוא חידה.
גם תשוקות האגן. נדידה
לתחתית הדברים. לרעב.

ואת הלם הלב
את סחרחרת דמו
אלמד לאחז בגופי
עד תמו.

לְטַפְּתִי אֶת גְּבִי. הֵינּוּ שְׂכֹרִים.
לְטַפְּתִי אֶת אֲצָבָעוֹתַי,
כְּסוּסוֹת מִבְּכִי.

הַסְטֵרִיטִים מִמְּלָאִים
אֶת תַּחֲנַת הָאוֹ
טוֹבוֹס הָעֲמוּסָה.

הַמוֹזִיקָה קְרוּעָה. הֵינּ טוֹב. שִׁירִים
פָּרְצוּ כְּמוֹ עוֹרְבִים.
אַתָּה דְּקִלְמַת שְׁלוֹנֶסְקִי.

הַסְטֵרִיטִים מִמְּלָאִים.
יֵשׁ שְׁקֵט אֵינְסוֹפִי.
נֶשֶׁם

עֲכָשׁוּ אֶתָּה כְּמַעַט בְּלִתִּי
נִרְאָה. אֲנִי חוֹשֵׁב
עָלֶיךָ, מַעֲשֵׂן, מְקִיא אֶת טַעַם
לְשׁוֹנְךָ שְׁלֹא דְבָקָה בְּפִי.

הַשְׁקֵט נָע.
סִיגְרִיָּה מְעַנָּה.

הַסְטֵרִיטִים מִמְּלָאִים

אֶת תַּחֲנַת הָאוֹ
טוֹבוֹס. אֲנִי עָצוּב?
הַשְׁקֵט נָע. קָצוּב.

אֲנִי שְׂכֹר. לְנֶשֶׁם.
הָאוֹטוֹבוֹס לֹא בָּא.
הַחֶסֶד?

הוא נחבא.